

ASTĂZI S-A ÎMPLINIT ACEASTĂ SCRIPTURĂ

Vă rog să rămâneți în picioare și să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Scumpul nostru Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru prilejul pe care ni l-ai dat în seara aceasta, ca să putem veni aici să oferim și altora Evanghelia minunată a lui Isus Hristos. Îți mulțumim pentru că El rămâne Același ieri, azi și în veci, și Îți mulțumim și pentru acești oameni care s-au adunat în acest anotimp rece, plini de credință că Dumnezeu ne va dărui ceva deosebit. Cu nădejdea aceasta venim la fiecare adunare, Doamne. Îți mulțumim pentru serviciul divin de alaltăieri, care s-a ținut în capelă; Îți mulțumim pentru serviciul de aseară și pentru cel de azi dimineață, și ne ridicăm ochii spre Tine, așteptând ceea ce ne-ai pregătit pentru seara aceasta.

Tată, noi știm că oricine este în stare să-și miște mâinile poate să răsfoiască paginile Bibliei, dar există Unul singur care poate s-o facă vie și reală, iar Acela ești Tu. Acesta este motivul pentru care privim spre Tine și Te așteptăm să faci aceasta în seara aceasta. Binecuvântează-ne în fiecare fel.

Inimile noastre sunt pline de bucurie pentru că vedem cum se apropie timpul când Îl vom vedea față în față pe Cel pe care-L iubim și pentru care am trăit în toți anii aceștia.

Doamne, la numărul celor care Te cheamă au fost adăugate multe alte suflete, și din câte am înțeles este vorba de patruzeci sau cincizeci de nou-veniți care trebuie să fie botezați în Numele Tău. O, Dumnezeule, Te rugăm să continui așa până când fiecare Sămânță aleasă mai dinainte de Tine, va vedea lumina Evangheliei și va veni în turmă.

În seara aceasta Te rugăm să ne ascunzi în spatele Cuvântului Tău. Închide-ne ochii pentru lucrurile lumii și ajută-ne să-L vedem numai pe Isus. Dă-ne în seara aceasta o experiență ca pe Muntele schimbării la față, ca să nu vedem nici un om ci doar pe Isus. Îți cerem aceasta în Numele Lui și pentru slava și confirmarea Evangheliei Sale. Amin. Puteți să vă așezați.

Aș vrea să pun microfonul în altă parte pe masă, ca să vă pot vedea pe toți. Amin.

În seara aceasta, îi salutăm pe toți prietenii noștri din Arizona, California, Texas și de pe tot cuprinsul Statelor Unite, fiindcă suntem ascultați în toată națiunea prin transmisie telefonică și credem că Dumnezeu ne va binecuvânta pe toți.

Se aude bine în partea stângă a auditoriului? Bine. Trebuie să verificăm dacă funcționează bine și transmisia telefonică. Sunteți bucuroși în seara aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Aceasta este bine. Și cei din partea aceasta? („Amin”). Amin. Eu sunt foarte bucuros când vă văd pe toți stând pe scaune confortabil.

Dacă mâine vor veni mai mulți oameni decât cuprinde auditoriul, vom face din nou legătura cu capela, ca în seara aceasta. Mâine dimineață nu vom ține serviciul divin în capelă, deoarece capela va fi împodobită cu flori, pentru nunta care va avea loc mâine după-amiază. Serviciul divin de mâine dimineață se va ține în comunitatea fratelui Ruddell, unul din asociații noștri, care este situată sus pe autostrada de aici, la numărul 62. S-a făcut deja anunțul? („Da”). Dacă vor fi prea mulți, îi vom trimite și la fratele Junior Jackson, în Clarksville. Am pregătit localul la fratele Ruddell, pentru că nu este departe de aici și ne-am gândit că îl puteți găsi mai ușor. Aveți grijă ca mâine să vină toți cei care și-au exprimat dorința să fie botezați. Nădejdea mea este că mâine vom avea încă o sută sau chiar două sute de suflete care vor fi botezate.

Nu-mi place să spun mai dinainte despre ce voi vorbi, dar mâine sau într-o altă seară, voi vorbi despre tema: „Cine este acest Melhisedec?”, pentru că este un subiect despre care trebuie să știm. În tot acest timp, întrebarea despre „Cine este

acest Bărbat?” a rămas deschisă, dar cred că Dumnezeu are răspunsul și ni-l va descoperi și nouă. Unii spun că este vorba de o preoție, alții spun că este un împărat, dar eu cred că dacă există o întrebare, trebuie să existe și un răspuns la ea, un răspuns corect, și aceasta, pentru că nu poate exista o întrebare la care să nu existe deja și un răspuns pregătit.

Noi credem că Dumnezeu ne va binecuvânta în mod deosebit din Cuvântul Său, din care vom citi acum.

Billy m-a rugat să vă spun că ați colaborat foarte bine cu oamenii de ordine din parcare și cu poliția. Dacă veți proceda și în continuare așa, va fi foarte bine.

Nădăjduim că în viitorul apropiat vom aduce cortul aici în oraș și îl vom ridica în parcul Ball, pentru că acolo vom putea rămâne mai mult timp, poate chiar trei sau patru săptămâni, pentru o trezire continuă. Aici, abia facem cunoștință unii cu alții și trebuie să ne despărțim și să plecăm. De aceea, mi-ar plăcea să vin pentru mai mult timp aici și să nu trebuiască să încheiem după o seară sau două, ci să stăm și să învățăm zi și noapte, înainte și înainte. Poate cineva trebuie să meargă acasă să hrănească găinile, să mulgă vacile, etc, și se întoarce din nou săptămâna viitoare pentru a lua parte la serviciile divine. Mie îmi place aceasta. Deci, Domnul să fie cu noi.

Știu că așteptați ca înainte de a pleca de aici, poate duminică dimineața sau duminică seara, să mai auziți Mesajul cu privire la Adevărul despre „Căsătorie și despărțire,” care este una din marile probleme a zilelor noastre. Pe cât sunt de sigur că stau aici, cred că Cuvântul lui Dumnezeu are răspunsul corect și vreau să vă spun că de fapt acesta este motivul pentru care am promis că vin înapoi.

Cred că în duminica de Paști voi fi din nou în Jeffersonville și vom avea un serviciu dimineața la răsăritul soarelui și unul seara. Vă vom anunța din timp și vom încerca să închiriem auditoriul sau altceva, ca să putem ține servicii atât sâmbătă cât și duminică. Voi veni cu avionul, dar trebuie să mă uit în programul meu pentru

California. După aceea, voi pleca direct în Africa. Țineți legătura cu noi și rugați-vă pentru mine.

În seara aceasta vreau să vă îndrept atenția spre textul din Cuvântul lui Dumnezeu care este scris în Evanghelia după **Luca 4.21**, unde Isus a spus:

„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”

De aici vreau să tragem concluzia despre cât este de dinamic Cuvântul lui Dumnezeu. Noi toți putem înțelege mecanica, dar este nevoie de Dinamică s-o facem să meargă. Noi putem înțelege mecanica unui automobil, dar pentru a pune în mișcare roțile și automobilul, este nevoie de dinamică.

Isus S-a întors la Nazaret, unde a crescut și citim în Scriptură că ei ziceau: „Am auzit că în Capernaum ai făcut lucruri mari. Să Te vedem că faci aceasta și aici, în ținutul natal!” Dar El le-a răspuns: *„Un profet nu este dezonorat decât în patria sa.”* Desigur, acela este locul în care ai crescut și unde oamenii te cunosc. Acolo, El avea încă de la început un nume rău, fiindcă se născuse fără să aibă un tată pământesc. Acesta este motivul pentru care Îl numeau copil nelegitim, fiindcă Maria a rămas însărcinată înainte ca Iosif să se căsătorească cu ea oficial. Dar noi știm că nu a fost așa.

Nu demult, când am fost în Arizona, s-a întâmplat ceva care m-a făcut să mă opresc la acest verset. Era ultima zi dintr-o serie de servicii divine ținute în cadrul Convenției Internaționale a Oamenilor de Afaceri Creștini, unde am fost invitat să predic. La această convenție a participat ca invitat și un episcop de la Biserica catolică apostolică de Rit Caldean, reverendul John S. Stanley. El este arhiepiscopul bisericii de rit Caldean din Statele Unite, în Biserica Romano-catolică. Cel puțin așa am înțeles din cartea lui de vizită.

El era oaspetele comercianților creștini și îl văzusem deja cu o zi înainte. El m-a

urmărit foarte atent în timp ce vorbeam sâmbătă seara sau sâmbătă dimineața la dejun. În timp ce vorbeam, el a continuat să mă privească, așa că m-am gândit: „Cu siguranță, bărbatul acesta nu este de acord cu ceea ce spun.” Vedeam că mă aproba dând uneori din cap, dar nu știam ce se petrece în inima lui.

Duminică după-amiaza m-am ridicat să predic despre tema „Durerile nașterii”, iar pentru aceasta am vrut să citesc din locul unde Isus spune că femeia care urmează să devină mamă, are dureri de naștere. Din acest text voiam să iau tema „Durerile nașterii” și să vorbesc despre faptul că lumea de astăzi se află în durerile nașterii, pentru că trebuie să treacă ceea ce este vechi, ca să se poată naște noul; ca în cazul unei semințe care trebuie să putrezească pentru a da o nouă viață.

Astfel, în Primul Război Mondial, lumea a fost cuprinsă de durerile nașterii. Au fost dureri groaznice, pentru că omenirea posedă deja gaze toxice, etc, prin care lumea putea fi distrusă. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, lumea a avut dureri mult mai groaznice, pentru că oamenii posedau bombe mari și bomba atomică. Lumea nu va mai suporta o altă durere de naștere, pentru că într-un război viitor, armele care există astăzi o vor arunca în aer, pentru că acum va fi eliberată. Și va fi un Pământ nou. Așa spune Biblia.

Sub Mesajul fiecărui profet, Israel a avut o durere de naștere, din cauză că acești profeți veneau în scenă după ce teologii și preoții transformau biserica într-o organizație. Astfel, când profeții au venit cu „Așa vorbește Domnul”, biserica era zguduită și avea dureri de naștere. În final, ea a avut mai multe dureri, până când a născut un Fiu, pe Fiul Evangheliei, care era Cuvântul Însuși făcut trup.

În seara aceasta, biserica este din nou în durerile nașterii, pentru nașterea Fiului lui Dumnezeu, ca să vină din nou. Toți teologii noștri, toate sistemele noastre, toate denominațiunile au putrezit în mijlocul nostru. Noi suntem în durerile nașterii, pentru că un Mesaj de la Dumnezeu aduce întotdeauna biserica în dureri mai mari, iar după o vreme, ea dă naștere unei Mirese; Îl va aduce pe Isus Hristos la Mireasa Sa.

Când m-am ridicat să vorbesc acest Mesaj, am deschis Biblia să caut pagina, și mă gândeam că omul acela nu a fost de acord cu mine în tot ce am spus. Soția mea tocmai îmi dăduse o Biblie nouă, de Crăciun, pentru că vechea mea Biblie avea aproape cincisprezece ani și era ruptă toată. De fiecare dată când o deschideam, paginile zburau peste tot din ea. Însă în Biblia aceea știam unde să găsesc fiecare text. Deci, pentru că Biblia veche era prea zdrențuită ca s-o mai pot lua la adunare, am luat-o pe cea nouă.

După ce am deschis la Evanghelia lui Ioan, unde se află această temă, am început să citesc capitolul 16, dar versetul pe care îl căutam nu era acolo. „Este foarte ciudat!” m-am gândit eu, și am întors pagina, dar nu l-am găsit nici acolo.

Fratele Jack Moore din Shreveport, Louisiana, unul din prietenii mei apropiați, stătea în apropierea mea, așa că l-am întrebat: „Frate Jack, tema aceasta nu este în Ioan 16?” „Ba da.”

Atunci s-a ridicat acest preot catolic de la locul lui, din mijlocul celor aproape o sută de predicatori care ședea pe platformă, a venit la mine în ținuta sa preoțească și cu crucea și așa mai departe, și a zis: „Fiule, fii tare, pentru că Dumnezeu este pe cale să facă ceva!”

Când l-am auzit ce spune, m-am gândit: „Aceasta îmi spune un episcop catolic?” Dar el a continuat: „Citește din Cartea mea!”

Astfel, am citit textul din Biblia lui, apoi am mers înainte și mi-am predicat Mesajul. Când am încheiat predica și am părăsit platforma, episcopul s-a ridicat și a spus:

„Trebuie să se întâmple ceva! După aceea, biserica trebuie să iasă din încurcătura în care se află, sau noi trebuie să ieșim afară din încurcătura în care este biserica.” Deci, ori una, ori alta.

În seara aceea, în timp ce ne întorceam acasă, la Tucson, copiii plângeau că voiau un sandvici, așa că am oprit să iau un sandvici. Atunci soția mea a zis: „Billy, în viața mea n-am fost atât de neliniștită ca astăzi, când ai stat în fața audienței și ai bâjbâit prin Biblia aceea. Tu n-ai fost agitat?”

„Nu,” am răspuns eu, „pentru că textul trebuia să fie acolo undeva. Se pare că cei de la tipografie au făcut o greșală, pentru că lipsea toată pagina aceea din Biblie.”

„Mă gândesc că eu ți-am dat Biblia aceea. Mi se părea că toți ochii din sală erau îndreptați spre mine!” a continuat ea. „Nu ești tu de vină. A fost o greșală de tipar. Ei nu au pus pagina înăuntru.”

Ne-am așezat la o masă și am vrut să verific încă o dată, dar totul era cât se poate de perfect! Totul era fără nici o greșală, dar fiind nouă, cele două foi ale Bibliei erau lipite una de cealaltă, așa că eu citisem din capitolul 17, în loc de capitolul 16.

„De fapt totul este în ordine cu Biblia. Se pare că acest lucru s-a întâmplat cu un anumit scop,” am spus eu. Și atunci, așa cum auziți o voce care vă vorbește, am auzit un Glas care spunea: „El a venit în Nazaret unde copilărise și, după obiceiul Său, a mers în sinagogă unde preotul l-a întins Scriptura ca să citească din sulul Cărții. Și El a citit din Isaia 61. După ce a citit textul din Scriptură, i-a înapoiat cartea preotului și S-a așezat. *„Toți cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El, și El a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”*

„Astăzi s-a împlinit această Scriptură!”

Cât de exactă este Scriptura! Domnul nostru a citit din Isaia 61.1-2, dar S-a oprit la mijlocul versetului 2, citind doar: „*Duhul Domnului este peste Mine; să predic anul de îndurare*”, apoi S-a oprit. De ce s-a oprit aici? Pentru că partea cealaltă: „*și o zi*

de răzbunare”, de judecată, nu se aplica la prima Lui venire, ci la cea de-a doua venire a Sa. Vedeți? Partea a doua a versetului nu aparținea aceluși timp. Scriptura nu face greșeli, ci este desăvârșită. Astfel, Isus S-a oprit acolo unde se încheia partea din Scriptură pentru timpul acela, fiindcă El urma să împlinească numai prima parte a versetului 2. Doar atât se împlinea la prima SA venire. El a venit să vestească anul de îndurare al Domnului, urmând ca ziua de răzbunare să aibă loc la a doua Sa venire.

Observați. Mesia stătea pe platformă pentru a Se identifica cu Cuvântul făgăduit pentru timpul acela. Cât de ciudat! Mesia S-a ridicat înaintea bisericii! Priviți ce cuvinte scumpe a spus El atunci: *„...să vestesc un an de îndurare al Domnului.”*

Toți cititorii Bibliei știu că „anul de îndurare” era „anul jubiliar”, când erau eliberați toți robii, prizonierii și datornicii care se vânduseră împreună cu toată familia lor. Indiferent cât timp petrecuseră în robie sau cât ar mai fi trebuit să rămână în robie, când venea anul de îndurare și răsuna trâmbița, fiecare om putea să devină liber, dacă voia. Dacă accepta, era liber pentru totdeauna și nu mai trebuia să fie rob. Dar dacă cineva voia să rămână rob, stăpânul trebuia să-l ducă la ușa Templului, unde i se găurea urechea cu o sulă; și atunci trebuia să-l slujească pe stăpânul său tot restul vieții.

Ce tablou desăvârșit spre Evanghelia lui Isus Hristos. Când este predicată Evanghelia Lui, este anul de îndurare, anul jubiliar, iar atunci poate fi eliberat oricine. Indiferent cine este, ce culoare are pielea lui, la care denominațiune aparține, cât de adânc a fost căzut în păcat sau orice ar fi greșit în viața lui, este liber. Dar dacă întoarceți spatele la Mesaj și refuzați să-L ascultați, urechea voastră este găurită. Înseamnă că ați trecut linia dintre har și judecată și nu veți mai putea auzi niciodată Evanghelia. Nu veți mai înainta niciodată, ci veți rămâne pentru tot restul vieții un rob al sistemului în care sunteți, pentru că ați refuzat să ascultați Mesajul anului de îndurare.

Așa cum am spus deja, partea a doua a versetului nu trebuia citită, pentru că este un timp când El aduce judecata. Cum au putut omite oamenii aceia să vadă Cine

era El? Cum au putut pierde aceasta? Cum a fost posibil, când a fost făcut cunoscut atât de clar și arătat? Cum au putut omite să-L vadă?

Ce Cuvânt! Gândiți-vă la aceasta: „*Astăzi, această Scriptură este împlinită înaintea ochilor voștri.*” Cine a spus aceasta? Dumnezeu Însuși, care este Tălmăcitorul propriului Său Cuvânt. „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură.*” Mesia Însuși stând în fața adunării și citind un Cuvânt din Biblie, care-I aparținea Lui, și apoi zicând: „*Astăzi această Scriptură este împlinită*”. Și totuși, ei nu au reușit s-o vadă.

Ce tragedie, dar s-a întâmplat! Și s-a întâmplat de multe ori. Cum a fost posibil? Desigur, cum s-a întâmplat în toate timpurile: pentru că au crezut interpretările date de oameni Cuvântului. Aceasta a fost cauza. Credincioșii din zilele acelea, mai bine zis, așa zișii credincioși, au luat interpretarea dată de preotul lor cu privire la Scriptură. De aceea, Isus nu a aparținut niciuneia din comunitățile și societățile lor, ci a fost excomunicat din compania lor. Ei nu au putut să se identifice cu El, pentru că era diferit. Persoana lui Isus Hristos era atât de unică, încât niciunul dintre ei nu ar fi trebuit să omită să vadă că Acela era Fiul lui Dumnezeu, că El era identificarea desăvârșită a Scripturii care a fost scrisă despre El.

Acesta este felul în care este cunoscut orice creștin: când viața lui se identifică cu lucrurile pe care trebuie să le facă creștinul.

Cum altfel ar fi putut să stea El acolo și să spună: „*Astăzi această Scriptură este împlinită chiar înaintea ochilor voștri*”? Cât de remarcabil, cât de clar, și cu toate acestea, oamenii aceia au înțeles greșit. De ce? Pentru că au luat interpretarea dată de vreun ordin preoțesc și au ascultat-o. Și istoria se repetă întotdeauna, pentru că Scriptura are o însemnătate compusă, și o descoperire compusă.

De exemplu, Biblia spune: „*...am chemat pe fiul Meu din Egipt.*” (Osea 11.1). Această profeție se referea la Isus: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt,*” dar urmărind-o mai departe, constatăm că ea se referă și la Iacov. Isus era Fiul Său mai mare. După referințele Bibliei Scofield și toate celelalte referințe, Iacov era fiul

pe care El l-a chemat din Egipt, pentru că la el se referă profeția din Osea, ceea ce înseamnă că această profeție are o împlinire dublă. O dată se referă la Iacov care a fost chemat afară din Egipt, și apoi se referă la Isus, pentru că și El a fost chemat afară din Egipt.

Așa este și astăzi. Motivul pentru care suntem într-o încurcătură atât de mare și oamenii nu reușesc să vadă Adevărul lui Dumnezeu, este pentru că există prea multe interpretări omenești cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu are nevoie de nimeni să-l interpreteze Cuvântul, pentru că El este propriul Său Interpret.

La început, Dumnezeu a zis: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Aceasta nu mai are nevoie de nici o interpretare.

El a zis: „*Fecioara va zămisli...*” și El a făcut-o. Aceasta nu are nevoie de nici o interpretare pentru că Dumnezeu Își interpretează Cuvântul când Îl adevărește și dovedește că este așa. Aceasta este Interpretarea lui Dumnezeu: împlinirea Cuvântului Său. Așa vi-L interpretează vouă.

La început, când nu exista încă lumina, El a zis: „*Să fie lumină!*” și lumina a apărut. Acest lucru nu trebuie explicat de nimeni. Dar problema este că noi amestecăm Cuvântul cu sistemele omenești, dar când faceți aceasta, Îl scoateți din linie. Așa s-a întâmplat întotdeauna. Eu mă gândesc încă la cât de izbitor trebuie să fi fost lucrul acesta.

Gândiți-vă de ce nu au reușit ei să-L vadă pe Mesia? Pentru că tocmai conducătorii lor care ar fi trebuit să-L recunoască, cei care ar fi trebuit să cunoască Scriptura și să aibă înțelegerea lor, L-au înjosit pe acest Om și au zis: „S-a născut nelegitim pentru că nu are tată!”

Dar noi nu credem aceasta și suntem gata să murim pentru convingerea că El a

fost Fiul născut din fecioară, așa cum spune Scriptura. Adevărul este că dacă va mai fi timp, într-o zi va trebui să murim pentru lucrurile pe care IahVeH le face astăzi și despre care vorbim. Aceasta se va întâmpla când va fi aplicat semnul fiarei și nu vi se va mai permite să predicați Evanghelia în felul acesta. Când se va face marea unire a bisericilor, care este deja pregătită în cadrul Consiliului Mondial, va trebui să vă pecetluiți mărturia cu propria voastră viață. Voi trebuie să-L credeți acum! Dacă preoții care L-au condamnat atunci, ar putea învia, nu L-ar mai condamna.

Voi ziceți: „Dacă aș fi fost acolo, eu aș fi făcut așa și așa!” Ei bine, timpul vostru este acum și cum faceți acum, ați fi făcut și atunci.

„Păi, dacă ar fi El aici, aș face...” Biblia spune că „El este Același ieri, azi și în veci,” ceea ce înseamnă că El este aici. Da, El este aici! Și așa cum lumea a devenit mai civilizată, mai mare și mai educată, El este aici în formă de Duh, iar în acest Chip ei nu pot să-L omoare, nici să-L dea la moarte. El a murit odată și nu poate muri din nou. El a trebuit să fie făcut trup pentru ca Dumnezeu să fie dat la moarte în trup, pentru păcat. Dar de data aceasta nu mai poate muri, pentru că El este Duhul Sfânt.

Să nu uităm că ei erau împotriva Lui și că El nu a aderat la niciuna din grupările lor religioase. Din pricina aceasta a fost socotit un renegat. De ce? Pentru că nu a vrut să adere la organizațiile lor, nu a făcut compromisuri cu preoțimea lor și nu a vrut să aibă nici o legătură cu ei. Și pe lângă toate acestea, El a încercat să dărâme tot ce au zidit ei.

Noi spunem că El era un Om blând, și era, dar de multe ori noi înțelegem greșit ce este blândețea. El era un Om plin de milă pentru noi, dar de multe ori nu reușim să înțelegem ce este mila. Simpatia omenească nu este milă. Mila înseamnă să faci voia lui Dumnezeu.

Odată, El a trecut pe la scaldătoarea Betesda, unde zăceau o mulțime de oameni.

Biblia nu spune numărul lor, dar acolo erau o mulțime de paralizați, orbi, șchiopi și suferinzi de multe alte boli. Dar cu toate că El a avut întotdeauna milă de oameni, a trecut pe lângă toți acei bolnavi și s-a oprit la unul care nu era nici orb, nici șchiop și nici paralizat. Poate avea o boală de prostată sau ceva infirmitate mică. Biblia spune că o avea de treizeci și opt de ani, ceea ce înseamnă că boala lui nu era atât de gravă încât să moară din cauza ei, dar zăcea acolo pe o targă.

Și El i-a zis: *„Vrei să te faci sănătos?”*

„Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.” Vedeți, el putea să meargă, dar era slăbănog.

Și Isus i-a zis: *„Scoală-te, ridică-ți patul și umblă.”* (Ioan 5.6-8). Voi vă amintiți că Scriptura spune că El a fost întrebat cu privire la aceasta. Nu-i de mirare, pentru că dacă El ar fi venit în seara aceasta la Jeffersonville și ar fi făcut o faptă ca aceea, ei ar vorbi despre El la fel ca atunci.

Dar amintiți-vă că El a venit să facă un lucru care era voia lui Dumnezeu. Acest lucru este scris în Ioan 5.19; acolo aveți răspunsul pentru că El a zis:

„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”

Ei ar fi trebuit să știe că aceea era tocmai împlinirea profeției lui Moise: *„Domnul Dumnezeul tău îți va ridica un Profet ca mine!”* (Deuteronom 18.15).

Observați! Când I-a văzut pe omul acela, Isus i-a zis... El știa că era de mulți ani în starea aceea. Vedeți, fiind Profet, El a văzut starea aceluia om, așa că a trecut prin mijlocul celorlalți bolnavi și s-a dus direct la el. Deși era un Om plin de milă, Isus a

trecut printre cei paralizați, orbi, șchiopi și uscați, și s-a dus direct la olog. De ce? Pentru că milă înseamnă să faci voia lui Dumnezeu.

Noi vedem că El nu a vrut să se unească cu ei și nu a vrut să aibă nimic a face cu ei, de aceea, a fost considerat un proscris. Pe lângă toate acestea, într-o zi S-a dus în Templu și a găsit Casa lui Dumnezeu la fel de stricată cum este astăzi. Ei vindeau, cumpărau și schimbau bani. Și ce a făcut? A răsturnat mesele vânzătorilor, apoi a luat funii, le-a împletit și i-a bătut pe schimbătorii de bani scoțându-i afară din Templu. El S-a uitat la ei plin de mânie și a zis: *„Este scris (Aleluia!): „Casa Tatălui Meu este o casă de rugăciune; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari. Prin tradițiile voastre, ați făcut poruncile lui Dumnezeu fără efect.”* (Matei 21.13; Marcu 7.9).

Oh, era posibil ca un grup ca acela să creadă în El? Nu, domnilor! Ei s-au bălăcit atât de mult în mizeria compromisurilor și în spurcăciunea din ziua aceea, încât au înghețat duhovnicește și nu au mai putut simți vibrațiile Puterii Atotputernicului Dumnezeu. Nu-i de mirare că femeia aceea mică a putut să atingă haina Lui și să fie vindecată pe loc, în timp ce un soldat roman beat a putut să-L scuipe în față și să nu simtă nici o putere. Depinde cum vă apropiați de El. Depinde ce căutați când mergeți la biserică.

Noi îl vedem stând acolo, dar fără îndoială, preoții i-au avertizat pe oameni și le-au spus: „El vine aici în Sabatul viitor, dar să nu-L ascultați! Puteți merge acolo, dar să nu primiți ceea ce spune, pentru că nu aparține de grupul nostru. El este un renegat și nu are carnet de partășie; nu are nici o hârtie care să dovedească apartenența Sa la vreuna din organizațiile noastre.”

„Cine este El?” „Un renegat născut nelegitim în casa unui tâmplar. Mama lui a rămas însărcinată înainte să fie căsătorită, iar acum încearcă să ascundă lucrul acela după ceva supranatural! Noi știm că atunci când vine Mesia, El va veni jos pe coridoarele cerului, va merge la marele nostru preot și va spune: „Iată-Mă, Caiafa!” Dar El nu a făcut-o în felul acela, pentru că nu așa a fost scris în Cuvânt. Cuvântul spune că El va veni exact cum a venit. Vedeți? El a stat acolo, a citit Cuvântul și le-

a spus: „Astăzi, această Scriptură este împlinită sub ochii voștri”, dar ei nu au reușit să-L vadă sau să-L recunoască, acest lucru repetându-se în fiecare epocă.

Noe ar fi putut spune la fel în ziua când a intrat în arcă și s-a închis ușa. El ar fi putut deschide geamul din vârful arcei, să privească spre mulțimea adunată acolo... Amintiți-vă că Dumnezeu a închis ușa... și să spună: „Astăzi această Scriptură este împlinită sub ochii voștri!” Dar pentru ei era prea târziu. El le predicase timp de o sută douăzeci de ani și încercase să-i aducă în corabia pe care o construisese, spunându-le că va ploua, conform „Așa vorbește Domnul!” dar ei au așteptat prea mult. Însă Noe ar fi putut spune fără nici o îndoială: „Astăzi, în această zi, s-a împlinit această Scriptură!”

Moise ar fi putut spune același lucru în ziua când Stâlpul de Foc S-a coborât pe Muntele Sinai să depună mărturie pentru el: „Astăzi această Scriptură este împlinită!”

După cum știți, Moise era un om chemat de Dumnezeu, un profet. Și pentru că a fost chemat ca profet, trebuia să aibă o experiență supranaturală, trebuia să-L întâlnească pe Dumnezeu față în față și să vorbească cu El. Și încă ceva, ceea ce a spus el trebuia să se îplinească sau nu l-ar fi crezut nimeni.

Nici un om nu are dreptul să se numească așa până când nu a vorbit față în față cu Dumnezeu, în spatele pustiei, unde L-a întâlnit pe Dumnezeu Însuși. Atunci, nici chiar toți ateii din lume nu pot să-l miște de la aceasta, pentru că a fost acolo și știe ce s-a întâmplat. Fiecare credincios ar trebui să aibă această experiență personală cu El, înainte ca să poată spune că este creștin. Trebuie să aveți propria voastră experiență.

Cu câțva timp în urmă, eu am discutat cu nepotul meu, un tânăr catolic și el mi-a zis: „Unchiule Bill, eu am alergat peste tot, dintr-o parte în alta ca să găsesc ceva.” În fiecare seară, el plângea înainte de începerea adunărilor, iar noaptea a visat că vine aici înăuntru, aleargă la altar și mărturisește că este greșit.

„Melvin, nu contează unde încerci să mergi, la câte biserici aderi, nici câte „Ave Maria” spui sau de câte ori ești binecuvântat de oameni. Tu trebuie să fii născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, pentru că aceasta este singura cale prin care inima unui om poate primi împăcarea.”

Eu știu că astăzi ei au un înlocuitor pentru nașterea din nou, acesta fiind să dai mâna cu predicatorul și să-ți pui numele în registrul de membri, dar prieteni, aceasta este o dogmă omenească, nu Adevărul biblic! Dacă ar fi cum spun oamenii, atunci în Fapte 2 ar trebui să scrie: „Când a sosit ziua cincizecimii, păstorul a ieșit afară și a dat mâna cu oamenii.” Dar acolo scrie:

„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc”, la inaugurare Bisericii și „Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.” (Fapte 2.1-2).

Așa a venit Duhul Sfânt prima dată și așa a venit întotdeauna, începând de atunci, pentru că El este Dumnezeu și nu Se schimbă. Aceasta îi poticnește pe oameni.

Ei zic: „Aceasta era pentru o altă zi!”, dar nu este adevărat, pentru că El este Același ieri, azi și în veci! Astfel, de fiecare dată când Biserica a primit Duhul Sfânt, El a venit la fel ca prima dată, respectând întocmai Rețeta din Fapte 2.38: *„Pocăți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Acest lucru nu s-a schimbat și nici nu se va schimba vreodată.

Este exact ca în cazul unei rețete pe care o dă medicul pentru tratarea unei boli. Dacă o duci la vreun farmacist șarlatan și el pune un antidot mai slab, nu îți va face nici un bine, iar dacă pune prea multă otravă, te va ucide, ceea ce înseamnă că medicamentul trebuie preparat exact după rețeta medicului.

În ce ne privește, noi am primit „Rețeta” cu privire la primirea Duhului Sfânt, de la

doctorul Simon Petru, care a spus în ziua de Rusalii: „Eu vă voi da o Rețetă: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci Prescripția aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Aceasta este Prescripția veșnic valabilă.

După ce a trăit această experiență, Moise s-a dus în Egipt și le-a zis oamenilor: „M-am întâlnit cu Stâlpul de Foc. Era într-un rug aprins care nu se mistuia, și El mi-a poruncit să vin la voi și să vă spun: *„Eu sunt Cel ce sunt.* Du-te acolo și Eu voi fi cu tine. Ia toiagul acesta cu tine, întinde-l asupra Egiptului și orice vei cere, se va întâmpla întocmai!”

Ei bine, poate un preot oarecare a zis: „Prostii!” Dar când au văzut că ceea ce spunea Moise se împlinea întocmai, nu au mai putut opri lucrarea și au recunoscut că era trimis de Dumnezeu. Prin faptul că Moise a mărturisit Adevărul, Dumnezeu a fost obligat să confirme cuvintele lui, împlinindu-le. Acesta este adevărul.

Același lucru s-a întâmplat în ziua când Isus Hristos a stat acolo, a citit acele cuvinte din Isaia și a spus: *„Astăzi acest Cuvânt este împlinit înaintea voastră!”* Dumnezeu a fost obligat să aducă acel Cuvânt la împlinire.

În seara aceasta, noi stăm aici și spunem că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, iar Dumnezeu este obligat să dovedească că este așa, pentru că este Cuvântul Său. Cum se întâmplă aceasta? Prin credință. Noi trebuie să credem că Cuvântul Lui este Adevărul.

Observați ce s-a întâmplat când Moise a condus poporul care l-a urmat afară din Egipt. Cei care nu l-au urmat pe Moise, au rămas în Egipt, dar cei care l-au urmat, au trecut prin Marea Roșie și prin pustie și l-au văzut pe Dumnezeu coborând pe

Muntele Sinai. Stâlpul de Foc a cuprins tot muntele în flăcări, în timp ce Glasul Lui răsună în văzduh și Dumnezeu le-a dat cele zece porunci.

În ziua aceea, Moise ar fi putut să pășească înaintea poporului și să spună: „Astăzi s-a împlinit Scriptura pe care v-am spus-o ca profet al Său. Eu v-am spus că Dumnezeu mi-a vorbit dintr-un rug care nu se mistuia, din Stâlpul de Foc, și mi-a spus: „Acesta va fi un semn. Tu îi vei aduce pe oamenii aceia înapoi la acest munte.” Și acolo este Dumnezeu, în același Stâlp de Foc în care v-am spus că era atunci. Astăzi această profeție este împlinită. El este aici ca să adeverească faptul că lucrurile pe care vi le-am spus sunt Adevărul.”

Dumnezeu să ne dea mai mulți oameni ca acela, oameni sinceri și corecți, care spun Adevărul, pe care Dumnezeul cel Atotputernic poate să-L adeverească pentru că Cuvântul Lui este încă Adevărul și El rămâne Același ieri, azi și în veac. De ce nu ar face aceasta? El a promis că o va face.

Iosua ar fi putut spune la fel în ziua când s-a întors la Cades-Barnea, după ce călătoriseră prin pustie. Ei se îndoiau că țara ar fi așa cum le spusese Dumnezeu, dar El le spusese că era o țară bună, în care curgea lapte și miere. Iosua și Caleb au fost singurii care au crezut, în timp ce celelalte zece iscoade care fuseseră dincolo, au pus totul sub semnul întrebării. Când au venit înapoi, ei au avut dovada: un ciorchine mare de struguri care putea fi dus doar de doi bărbați puternici.

Iosua și Caleb ar fi putut sta în fața poporului și să spună: „Astăzi această Scriptură este împlinită! Iată dovada că țara este bună, cum a zis Domnul.” Desigur. De ce? „Aici este dovada că țara este bună. Unde ați găsit vreodată în Egipt așa ceva?” Acolo nu exista așa ceva, dar „Astăzi această Scriptură este împlinită!”

El ar fi putut spune același lucru, când a profețit și a spus că zidurile Ierihonului se vor prăbuși după ce înconjoară cetatea timp de șapte zile, iar în a șaptea zi de șapte ori. Când au făcut acest lucru a șaptea oară, zidurile s-au prăbușit, așa că

Iosua ar fi putut spune: „Astăzi s-a împlinit ceea ce mi-a spus Căpetenia oștirii Domnului cu o săptămână în urmă. Totul s-a împlinit întocmai, așa că *„Astăzi această Scriptură este împlinită!”* Acolo stăteau zidurile prăbușite la pământ. „Haideți să mergem s-o luăm, pentru că ne aparține! Astăzi această Scriptură este împlinită.” Ce minunat! Omul lui Dumnezeu a stat pentru lucrurile care erau drepte!

Când a intrat în posesia țării, Israel a ajuns la râu și trebuiau să treacă dincolo. Cum s-o facă? Era luna aprilie și apele erau mari pentru că sus în Iudeea se topeau zăpezile. Oh, ce General slab se părea că era Dumnezeu dacă-Și aducea poporul acolo în luna aprilie, când Iordanul era mai mare ca oricând!

Aș putea să mă opresc aici, dacă avem timp, să vă dau un mic exemplu. Uneori, puteți să zăceți acolo afară cu cancer sau să aveți o altă boală, și să vă gândiți: „De ce mi se întâmplă aceasta dacă sunt creștin? De ce sunt în starea acesta dacă sunt creștin?” Uneori, Dumnezeu lasă lucrurile să ajungă atât de întunecate încât nu mai puteți privi în sus, în jur sau în altă parte, după care El vine și face o cale prin aceasta, ca să puteți spune: „Astăzi se împlinește această Scriptură, așa cum a promis El că o va face!”

El a îngăduit ca cei trei tineri evrei să fie aruncați în cuptorul aprins, dar ei au spus: „Dumnezeul nostru căruia îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins. Dar, chiar dacă nu o va face, noi nu ne vom închina înaintea chipului tău.” (Daniel 3.17-18 – parafrazare). Când au ieșit de acolo nevătămați, nici măcar miros de fum nu se prinsese de ei, așa că ar fi putut spune: „Astăzi această Scriptură este împlinită!”

Când Daniel a ieșit din groapa cu lei, ar fi putut spune același lucru. Ioan Botezătorul a venit după patru sute de ani de învățătură bisericească, așa că nu-i de mirare că biserica era într-o asemenea încurcătură. Când a venit din pustie și s-a oprit lângă Iordan, el ar fi putut spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură din *Isaia 40!*”

O, aş putea să mă opresc puțin aici și să vă povestesc ce mi-a mai spus acel preot bătrân. El mi-a zis:

„Fiule, tu nu ai terminat Mesajul acela.”

„Stai liniștit.”

„Vrei să spui că penticostalii nu văd aceasta?”

„Nu.”

„Dar eu o văd”, a continuat el. Și deși era preot catolic, m-a întrebat: „De ce nu ai mers înainte?”

„Stai liniștit,” i-am răspuns eu.

„Slavă lui Dumnezeu! Eu o văd!”, a adăugat el.

Cam în același timp, Duhul Sfânt a venit peste sora lui care stătea în adunare, așa că ea s-a ridicat și a început să vorbească în limbi necunoscute, apoi a dat tălmăcirea limbii spunând exact ceea ce vorbisem eu cu preotul în taină pe platformă. Toți cei prezenți în sală au fost străpunși de Duhul și au început să strige către Dumnezeu. Ceea ce s-a petrecut acolo, a fost făcut cunoscut și la convenția ținută de Oral Roberts, cu vreo două săptămâni în urmă, fiind chiar subiectul convenției. Cum acel preot... Vedeți? În timp ce eu și preotul stăteam pe platformă, Duhul Sfânt a venit și a descoperit ascultătorilor, printr-o femeie, adică prin sora lui, ceea ce se întâmpla pe platformă și noi voiam să ținem ascuns.

„Astăzi s-a împlinit această Scriptură”, cu privire la ceasul în care trăim. Luminile de seară au venit, dar noi nu putem vedea. Observați, Ioan a spus: „Astăzi, eu, sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului”, așa cum a zis prorocul Isaia.” (Ioan 1.23).

Dar ei nu au înțeles și au zis: *„Ești Hristosul?”* dar Ioan *„a mărturisit că nu este el Hristosul,”* și a adăugat: *„...eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminteii. Dar este undeva printre voi.”* Ioan era sigur că El era undeva prin apropiere, pentru că Dumnezeu îi spusese că este cel care îl va face cunoscut pe Mesia.

Și iată că într-o zi a venit un Bărbat tânăr, iar Ioan a văzut deasupra Lui o Lumină, un semn, așa că a strigat: *„Iată Mielul lui Dumnezeu! Astăzi se împlinește înaintea voastră această Scriptură!”* Sigur.

În ziua Cincizecimii, când s-a ridicat apostolul Petru și a citit Cuvântul prorociei din Ioel 2, oamenii i-au batjocorit și au râs de apostoli, deoarece ei nu mai vorbeau în propria limbă, ci bâlbâiau ceva ce nu se înțelegea. Biblia spune că *„Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei.”* „Limba împărțită” este o limbă despăcată cu care nu mai poți vorbi corect, ci doar bolborosești. Și pentru că se purtau ca niște oameni beți, cei din jur ziceau: *„Uitați-vă la ei! Oamenii aceștia sunt beți! Priviți cum se poartă femeile și bărbații aceștia! Ei nu se poartă cuviincios.”* Aceasta au zis cei din gruparea religioasă a timpului respectiv. Dar atunci s-a ridicat Petru și a zis: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice

făptură." (Fapte 2.14-17). „Astăzi s-a împlinit această Scriptură!" Desigur.

Luther s-a ridicat la timpul potrivit! Wesley a fost chemat la timpul potrivit și mișcarea pentecostală s-a ridicat la timpul potrivit, așa că nimic nu este în afara ordinii.

Acum vă cer să luați aminte la epoca și timpul în care trăim noi și să confrunțați totul cu Cuvântul făgăduit pentru astăzi. Dacă oamenii din alte epoci au putut spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură!" „Astăzi s-a împlinit Cuvântul Acesta!", cum este cu Scriptura pentru această zi? Ce este făgăduit pentru ziua aceasta? Unde suntem noi? În ce ceas trăim când ceasul științific arată că mai sunt trei minute până la miezul nopții?

Lumea este cuprinsă de frică, iar bisericile au devenit un loc al corupției. În ce timp al zilei ne aflăm? Cum stăm cu Cuvântul pentru ziua de azi? Priviți starea bisericii de astăzi! Lumea, politica și sistemele lumești sunt mai stricate ca oricând, dar eu nu sunt politician, ci sunt creștin, de aceea nu este treaba mea să vorbesc despre politică. Vreau să spun doar că ambele părți sunt putrede.

Eu am votat o dată și L-am ales pe Hristos. Satan a votat împotriva mea, dar Hristos a votat pentru mine; și eu sunt bucuros fiindcă L-am ales pe El. Indiferent ce spune lumea, eu cred că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și cred că El va dovedi aceasta. Cu siguranță o va face.

Numărul crimelor crește mai ales în rândul tinerilor. Priviți la națiunea noastră, care odinioară era ca o oază a pământului. Atunci s-a născut democrația americană: când a fost semnată Declarația de Independență. Noi știm ce au făcut strămoșii noștri, cum au pus bazele democrației și au întemeiat o națiune mare și puternică. Dar acum totul putrezește și se prăbușește, se clatină și cade. Guvernul încearcă să facă rost de bani ridicând impozitele, și trimit banii dincolo pentru a cumpăra prietenia dușmanilor noștri, care se ridică apoi împotriva noastră.

A existat un Război Mondial, două Războaie Mondiale, iar acum se îndreaptă spre al treilea. Așa este. Politica este stricată, coruptă și putredă până în măduvă. Este exact cum scrie în Matei 24.7: „*Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății.*” Toate aceste lucruri vor avea loc, de aceea să luăm seama la ele acum. În ordine.

Observați alta: progresul obținut în cercetarea științifică... Când bunicul meu s-a dus s-o viziteze pe bunica, a mers cu carul cu boi, dar astăzi avem avioane supersonice și chiar nave cosmice care înconjoară planeta. Este măreț... Cine a vestit toate acestea? În Daniel 12.4 scrie: „*...la vremea sfârșitului... cunoștința va crește,*” iar noi vedem ceasul în care trăim. Fiți atenți la starea lumii și la poziția științei.

Priviți sistemul nostru de învățământ de astăzi. Să nu încercați să negați, pentru că am extrase din diferite ziare, în care scrie că în biserici și în școli se învață despre sex, elevii fiind îndemnați să întrețină relații sexuale, ca să vadă dacă se potrivesc. Da, așa este.

Dar în ce stare se află preoțimea noastră? În seara aceasta am o bucată dintr-un ziar, în care scrie că un grup de predicatori baptiști și prezbiterieni din Los Angeles, California, au adus înăuntru un grup de homosexuali și au practicat homosexualitatea. Ei au fost prinși de patrula care supraveghea respectarea ordinii publice și s-au scuzat că de fapt au încercat să-i câștige pentru Dumnezeu, deși această practică este unul din blestemele din ceasul acesta, este sodomie. Și legea i-a arestat.

Unde suntem? Sistemul a putrezit sub ochii noștri. De curând, am citit într-un ziar că în ultimul an homosexualitatea a crescut în SUA cu douăzeci sau treizeci la sută. Gândiți-vă numai! Bărbații trăiesc cu bărbați, exact cum au făcut în Sodoma, în timp ce criminalitatea este în creștere, mai ales printre tineri. În ce ceas trăim? „*Astăzi acest Cuvânt profetic este împlinit!*”

Unde este lumea religioasă, biserica nominală, biserica pe care noi o numim biserica chemată afară, ultima epocă a bisericii, epoca bisericii penticostale? În Laodicea, așa cum spune Biblia. Astăzi, ei au lăsat barierele jos, așa că femeile sunt îmbrăcate doar pe jumătate, iar starea bărbaților este groaznică. Unii sunt căsătoriți de trei sau patru ori, chiar dacă sunt diaconi, etc. Ei au dat la o parte orice barieră și au adus înăuntru corupția, pentru că au stat în consilii bisericești și au luat loc cu lumea. Astăzi, bisericile au clădiri mai frumoase ca oricând, unele dintre ele valorând cincizeci sau șaiszeci de milioane de dolari. Penticostalii! Acum douăzeci și cinci de ani îi găseai pe la vreun colț de stradă cântând dintr-un instrument în onoarea Domnului, dar ce spune Biblia despre ei astăzi? *„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol...”* (Apocalipsa 3.17). Și nu știi! *„Astăzi această Scriptură este împlinită înaintea ochilor voștri.”* Amin. „Amin” înseamnă „Așa să fie.” Eu nu exprim acest „Amin” pentru mine, ci îl spun deoarece cred că acesta este Adevărul. *„Astăzi această Scriptură este împlinită!”*

Biserica penticostală este într-o stare laodiceană. Oh, ei mai sar în sus, strigă și se agită, dar aceasta ține doar cât cântă muzica. Au chiar și muzică gen Beatles, pe care unii dintre ei o cântă și o numesc muzică creștină. Aceasta arată că toată slava s-a dus din mijlocul lor.

Dacă în inimă este o laudă adevărată pentru Dumnezeu, nici chiar toate fluierăturile lor sau vreo putere lumească, nu o poate opri. Dacă îndemnul și originea laudei vine de la Dumnezeu, nu este nevoie de muzică pentru a fi încurajat. Trebuie doar să coboare Duhul Sfânt și începe totul. Ei au uitat demult aceasta, fiindcă au clasat darul Duhului Sfânt spunând: *„Vorbirea în limbi este dovada inițială”,* dar eu am auzit oameni îndrăciți și vrăjitori vorbind în limbi.”

Duhul Sfânt este Cuvântul lui Dumnezeu în voi, care Se identifică prin acceptarea aceluși Cuvânt. Nimic altceva nu poate fi Duhul Sfânt. Dacă cineva spune că are Duhul Sfânt, dar tăgăduiește un singur Cuvânt din Biblie, dovedește că cel ce este în el nu este Duhul Sfânt. Singura dovadă este dacă crezi sau nu tot Cuvântul.

Observați un alt semn important. Evreii sunt din nou în patria lor, sunt din nou o națiune de sine stătătoare: au monedă națională, sunt membri ONU, au armată proprie și toate celelalte. Ei sunt din nou în patria lor, iar Isus a zis: „*De la smochin învățați pilda lui.*” (Matei 24.32). Ei sunt din nou în țara lor. „*Astăzi această Scriptură este împlinită*”, iudeii în patria lor.

„*Astăzi această Scriptură este împlinită*”, epoca Bisericii Laodicea. Astăzi această Scriptură, Matei 24, este împlinită. Lumea, toate lucrurile sunt stricate; națiunile se ridică împotriva altor națiuni, în diferite locuri sunt cutremure de pământ, furtuni puternice, vârtejuri mari de vânt coboară de sus, peste tot sunt dezastre, etc. Astăzi această Scriptură este împlinită.

Cu toții putem vedea starea lumii și unde se află biserica nominală, organizațiile și denomițiile; vedem unde au ajuns națiunile lumii și știm că făgăduințele sunt împlinite.

Dar mai este ceva: în această zi trebuie să apară o Super-sămânță împărătească, Sămânța lui Avraam. Acesta este adevărul. Va fi o Mireasă împărătească pentru Fiul împărătesc promis. Și așa cum am spus deja aseară, Ea nu va fi o sămânță naturală, ci va fi o Sămânță spirituală. Se va ridica o Mireasă spirituală, care va fi Sămânța împărătească a credinței împărătești a Fiului împărătesc al lui Avraam. Ea urmează să vină în scenă în zilele din urmă, timpul și locul fiind făgăduite în ultima parte din Maleahi 4. Atunci se va ridica un Mesaj care va trezi inimile oamenilor și îi va aduce înapoi la credința părinților apostoli. Se va ridica un bărbat în puterea lui Ilie, un om al pustiei, care va avea un Mesaj prin care vom fi aduși înapoi la Cuvânt. Acesta este ceasul în care trăim.

Oameni din Jeffersonville, să luați în considerare și Lumina supranaturală care a coborât deasupra râului Ohio, în anul 1933, când am botezat cinci sute de oameni în Numele lui Isus Hristos. Aveam doar douăzeci de ani, dar ce s-a întâmplat acolo? Ce a spus Acesta, Jeffersonville? Ce s-a întâmplat la capătul străzii Spring Street, evenimentul fiind consemnat în „Curierul Jurnal” și în ziarul „Louisville Herald”, iar mai târziu a fost publicat și în „Associated Press”, vestea răspândindu-se până în

Canada? Doctorul Lee Vayle a tăiat articolul publicat în ziarul canadian din anul 1933.

Când eram pe cale să botez a șaptesprezecea persoană, a coborât din cer a coborât o Lumină care semăna cu o stea strălucitoare care cădea din cer, iar un Glas a zis: **„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, așa va merge Mesajul tău în toată lumea, înaintea celei de-a doua veniri a Lui.”** Astăzi această Scriptură este împlinită. (Adunarea se bucură). Astăzi! (Adunarea se bucură și Îl laudă pe Dumnezeu). Așa a promis Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Astăzi, Mesajul a mers în jurul lumii.

Când eram doar un copil, Dumnezeu a venit la mine într-un Stâlp de Foc. S-a întâmplat la Wathen, pe strada Utica Pike. Îmi amintesc că duceam o găleată cu apă prin curte și deodată am văzut un rug care ardea. Voi cunoașteți întâmplarea, pentru că am povestit-o de multe ori. El mi-a zis: „Să nu fumezi, să nu bei și să nu îți întinezi trupul niciodată, pentru că atunci când vei fi mare am o lucrare cu tine!” Vă mărturisesc că acesta este adevărul, că L-am văzut. Dumnezeu a procedat la fel ca și cu Moise, și a vorbit în fața întregii adunări. Acesta este adevărul. *„Astăzi această Scriptură este împlinită în mijlocul nostru!”*

Priviți ce a spus El despre darul deosebirii și cum va merge de la semnul de pe mână la cunoașterea tainelor inimii. Astăzi această Scriptură este împlinită chiar înaintea ochilor voștri. După cum vedeți, toate aceste făgăduințe care au fost făcute, au fost adevărate și împlinite de Dumnezeu făgăduinței. Fotografia cu Îngerul Domnului este expusă astăzi la Washington D.C., pentru că George J. Lacy, șeful FBI pentru amprente și documente deosebite, al guvernului SUA, a verificat clișeul făcut la Houston, Texas și a spus: „Aceasta este singura Ființă supranaturală care a fost fotografiată vreodată în lume.” El trebuia să știe aceasta, pentru că este cel mai bun expert din lume în domeniul acesta.

Vedeți, tabloul este acolo ca dovadă că acesta este Adevărul. Este același Stâlp de Foc care a călăuzit poporul Israel prin pustie și care Se arată din nou astăzi. El este prezent din nou aici, arătându-Se la fel ca atunci când ei au fost scoși din Egipt. Ce

arată aceasta? Că „*astăzi această Scriptură este împlinită.*”

El mi-a spus cu cinci ani în urmă: „În ziua când primăria orașului va bate un țăruș în fața porții tale de la grădină, este vremea să mergi spre vest!” Cei care vin la tabernacol, știu că totul s-a împlinit întocmai. Așa este. În ziua când domnul Goynes a venit acolo cu oamenii lui și a bătut țărușul acela, i-am zis soției mele: „Există ceva referitor la aceasta.”

„Cum adică?” m-a întrebat ea. Atunci am intrat în cameră și m-am uitat în carnetelul meu în care erau trecute vedeniile. Acolo era scris totul! A doua zi, pe la ora zece, în timp ce stăteam în camera mea, a venit Îngerul Domnului și mi-a zis: „Du-te la Tucson! Când vei ajunge în partea de nord-est a orașului, va apărea o constelație de șapte îngeri și tot pământul din jurul tău va fi cutremurat! Acolo ți se va spune ce trebuie să faci în continuare.”

Câți dintre voi își amintesc că totul a fost spus cu mult înainte de a se întâmpla? (Adunarea spune: „Amin”). În seara aceasta sunt printre noi bărbați care au fost acolo când s-a întâmplat acest lucru. El a zis: „Vor fi deschise cele șapte Peceti ale tainelor ascunse ale întregii Biblii și vor împlini Apocalipsa 10, unde scrie că aceste lucruri se vor împlini prin Mesajul îngerului al șaptelea.” Astăzi această Scriptură este împlinită înaintea ochilor noștri. Astăzi această Scriptură este împlinită.

Anul trecut am urcat în locul acela împreună cu fratele Wood, care era foarte îngrijorat pentru soția sa bolnavă. Deodată Duhul Sfânt a zis: „Ridică o piatră și arunc-o în sus, iar când vine jos, spune: „Așa vorbește Domnul: judecata va lovi pământul! Spune-i lui Wood că în următoarele câteva ore va vedea mâna lui Dumnezeu!”

Eu i-am spus aceasta domnului Wood, în prezența altor zece sau cincisprezece bărbați care erau împreună cu noi. Evenimentul s-a întâmplat în dimineața următoare, când Domnul a coborât într-un vârtej de vânt care a prăvălit stâncile din jur la vale și a retezat vârfurile copacilor, a făcut trei explozii și a zis: „Judecata

este îndreptată spre Coasta de Vest!” Două zile mai târziu, Alaska a fost pe punctul să fie scufundată, iar din ziua aceea, judecățile lui Dumnezeu lovesc în continuu de-a lungul acestei coaste împotriva „cortinei spirituale”. Există o cortină de fier, o cortină de bambus și o cortină de păcat.

Civilizația a călătorit cu soarele, la fel ca Evanghelia. Ea a venit din Răsărit și a mers spre Vest, iar acum a ajuns pe Coasta de Vest; nu poate merge mai departe, pentru că va ajunge din nou în Răsărit.

Prorocul Zaharia a spus: „*Va veni o zi care nu poate fi numită nici zi, nici noapte*”, o zi posomorâtă, cu multă ploaie și ceață, având doar atâta Lumină cât să știi să te înscrii la o biserică sau să-ți treci numele într-un registru. „*Dar spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7). Astăzi această Scriptură este împlinită.

Același soare care răsare în Est, apune în Vest și același Fiu al lui Dumnezeu care a venit în Est și S-a adevărat pe Sine ca Dumnezeu manifestat în trup, Se identifică în seara aceasta pe Sine, în emisfera vestică, prin Biserică, dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Lumina de seară a Fiului a venit. Astăzi această Scriptură este împlinită înaintea noastră.

Unde suntem noi comparativ cu zilele lui Avraam? Unde suntem noi în acest timp măreț, în ceasul acesta măreț în care trăim? Toate vedeniile s-au împlinit.

Ce însemnătate are visul lui Junior Jackson, unul dintre prietenii noștri predicatori, de la o biserică soră, care a venit într-o seară și a spus:

„Frate Branham, am avut un vis care mă neliniștește. Am văzut că toți frații erau adunați pe un munte, iar tu ne învățați din niște scrieri ale căror litere păreau săpate de multă vreme în stâncă. După ce ai terminat, ne-ai zis: „Veniți mai aproape!” și noi ne-am adunat mai aproape. Atunci ai luat ceva ce arăta ca o rangă de fier, și ai lovit cu ea partea de sus a piramidei, deschizând-o. Când ai făcut

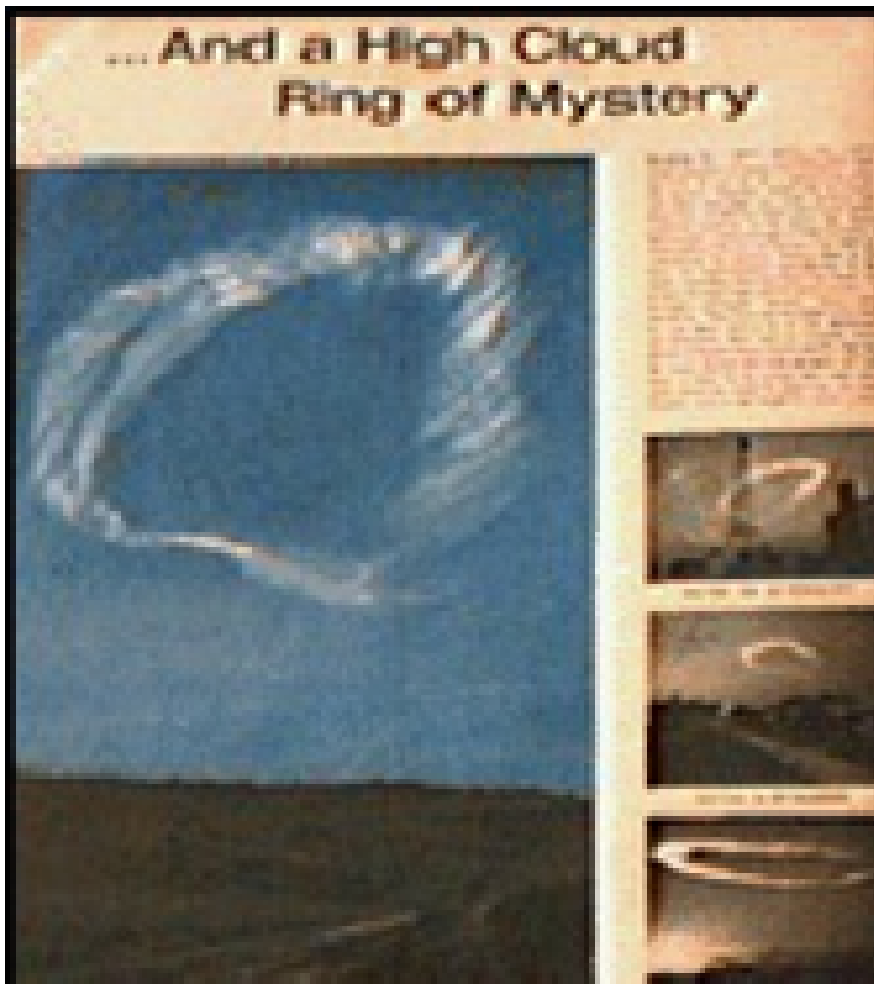
aceasta, am văzut stânca de granit, dar pe ea nu era scris nimic. Însă tu ne-ai spus: „Priviți înăuntru!”, și noi toți ne-am uitat. La un moment dat, mi-am întors capul și am văzut că tu mergeai cât puteai de repede spre vest, spre apusul soarelui.” Câți dintre voi vă mai amintiți visul acesta? (Adunarea spune: „Amin”).

Eu am așteptat până când Duhul Sfânt a descoperit însemnătatea acestui vis, iar atunci am spus: „Întreaga Biblie a fost descoperită: neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt, botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, etc, toate aceste taine ale ei fiind aduse la lumină pentru oameni. Dar în interior mai sunt taine ascunse, pentru că Biblia este pecetluită cu șapte Peceti, iar eu trebuie să merg acolo ca să primesc descoperirea lor.”

În dimineața când au apărut cei șapte îngeri, pământul a fost cutremurat, iar stâncile au zburat în toate direcțiile. Cei șapte îngeri au stat acolo și mi-au zis: „Întoarce-te la Jeffersonville, de unde ai venit, pentru că a venit vremea să fie deschise cele șapte Peceti ale celor șapte taine.”

Și iată-ne astăzi aici, înțelegând Sămânța șarpelui, iar dacă va fi cu voia Domnului, peste câteva zile vom înțelege și tema despre „Căsătorie și despărțire”, pentru că Dumnezeu a descoperit toate aceste lucruri, fiecare Pecete și fiecare taină ascunsă de la facerea lumii. *„Astăzi s-a împlinit această Scriptură!”*

Magazinul „Life” a publicat un articol referitor la acest eveniment, cu titlul: „Un cerc misterios de Lumină se ridică în aer deasupra zonei Tucson și Phoenix.” Acest lucru s-a întâmplat întocmai cum v-am spus cu un an înainte, când v-am zis că această apariție va semăna cu un triunghi. Noi avem această fotografie în adunare, iar cei care au cumpărat magazinul „Life” din data aceea, au fotografia publicată de ei, acolo Lumina fiind redată exact. Oamenii de știință au spus: „Este de douăzeci și șapte de mii înălțime și de treizeci de mii lățime.” Ei nu pot înțelege ce s-a întâmplat, pentru că Ea a apărut în mod tainic și tot tainic a dispărut.



Fotografiile originale ale norului supranatural publicate în revista „Life”

Eu, fratele Fred Sothmann și fratele Gene Norman, am stat acolo ca martori ai Lui, așa cum au stat odinioară Petru, Iacov și Ioan, pe Muntele schimbării la față. Ei au stat acolo și au privit tot ce s-a întâmplat, apoi au depus mărturie.

Norul acela atârna acolo sus pe cer, unde nu există nici un picur de umiditate sau ceva care ar putea produce ceață. Cum a ajuns acel nor la o asemenea altitudine? Aceia erau Îngerii lui Dumnezeu care se întorceau în slavă după ce aduseseră Mesajul lor. Astăzi acea profeție a fost împlinită în mijlocul nostru. Astăzi această Scriptură a fost împlinită.

Priviți! Cele șapte Peciți au fost deschise și vârtejul de vânt a lovit Coasta de Vest. Să nu pierdeți aceasta, așa cum au făcut-o cei din vechime! Acum, atenția noastră

se îndreaptă spre ziua noastră. Ce spune Scriptura despre astăzi și despre timpul în care trăim? Domnul Isus a vorbit foarte clar despre aceasta, dar nu am timp să trec prin toate aceste texte, ci mă voi opri la unul singur, apoi vom încheia.

Isus l-a spus în Luca 17.30. Isus Hristos, Cuvântul Însuși! Credeți aceasta? („Amin”). Isus Hristos, Cuvântul Însuși S-a făcut trup, și El a vorbit și a spus ce va fi Cuvântul în timpul sfârșitului și care va fi semnul sfârșitului lumii.

El a spus că o națiune se va ridica împotriva alteia, dar a mai adăugat ceva, și anume că *„în ziua când se va arăta Fiul omului, va fi la fel ca în zilele Sodomei.”*

Când a venit pe pământ, Isus a primit trei denumiri de Fiu:

-Fiul omului, care se referă la slujba Sa de proroc;

-Fiul lui Dumnezeu

-Fiul lui David.

Cât timp a trăit pe pământ, El nu S-a numit niciodată „Fiul lui Dumnezeu”, ci întotdeauna a spus: „Eu sunt Fiul omului.” IeHoVaH Însuși l-a numit pe Ezechiel și pe profeți: „fiul omului.” El trebuia să vină să împlinească Scriptura ca Profet, așa cum vestise Moise: *„Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, un proroc ca mine!”* (Deuteronom 18.15). Acesta este motivul pentru care El nu a putut fi numit atunci „Fiul lui Dumnezeu”, ci „Fiul omului.” El... Cuvântul a venit la profeți, și El era Cuvântul în plinătatea Lui. Fiul omului, Profetul-profeților, și nu numai Profetul-profeților, ci Profetul-Dumnezeu: *„în El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9). De aceea, El era Fiul omului.

Acum, de două mii de ani, noi Îl cunoaștem ca Fiul lui Dumnezeu, ca Duh, iar în Împărăția de o mie de ani, El va fi Fiul lui David și va sta pe Tronul slavei. Toți cei ce cred Scriptura, știu că acesta este adevărul.

Isus a spus că Fiul omului Se va descoperi la sfârșitul acestei epoci a Bisericii în care trăim noi, că: „Fiul omului va fi descoperit din nou, la fel ca în zilele Sodomei.”

Priviți cum a plasat El totul în istorie și în timp. Mai întâi a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe, când ei mâncau, beau, se însurau, divorțau.*” Apoi a ajuns la următoarea, la ultima, la Fiul omului, la Sodoma. În prima parte, El avea de-a face cu iudeii, dar aici, la Sodoma, are de-a face cu neamurile. În zilele lui Noe, El i-a înecat pe toți prin apa judecății; aici, în ziua Sodomei, el a ars neamurile. Acesta-i adevărul. Acolo a fost arsă lumea neamurilor: „*Și la fel se va întâmplă când Se descoperă Fiul omului.*” De data aceasta nu va mai fi apă, ci foc. Când a vorbit despre Sodoma, Isus a citit tot din Geneza 19, de unde citim și noi.

Cred că admitem cu toții că lumea de acum se află în aceeași stare în care era Sodoma, adică într-o stare sodomită. Cred că fiecare dintre noi vom spune „Amin” la aceasta. În ordine.

Noi vom spune „Amin” și la starea spirituală a bisericii nominale din Laodicea și știm că s-a împlinit fiecare semn. Biserica este în Laodicea. (Adunarea spune: „Amin”).

Noi știm că lumea este într-o stare sodomită. Este adevărat? („Amin”). Toți suntem de acord cu aceasta, dar cum este cu semnul pe care l-a primit Avraam, care aștepta fiul făgăduit? Acela era altul. Amintiți-vă că acolo a fost și Sodoma și că ei au avut mesagerii lor. Dar și la Avraam a venit un Mesager. Avraam a așteptat zi de zi să se întâmple un lucru care părea imposibil, fiindcă Sara avea aproape nouăzeci de ani, iar el avea aproape o sută de ani. În mijlocul tuturor criticilor și batjocurilor, el continua să aștepte venirea fiului făgăduit. Așa așteaptă și credinciosul adevărat, întoarcerea Fiului făgăduit.

Și ce s-a întâmplat? Cu puțin timp înainte de venirea fiului făgăduit, i s-a dat un semn. Oare Sămânța împărătească a lui Avraam care așteaptă Fiul Împărătesc, nu va primi semnul Fiului care vine să fie descoperit, așa cum s-a întâmplat și în cazul lui Avraam care aștepta fiul natural? (Adunarea spune: „Amin”). Este corect? („Amin”). Așa a spus Isus aici, în Luca 17.30: „Fiul omului Se va descoperi așa cum s-a întâmplat în zilele Sodomei, adică înainte de distrugerea cetății.” Acum, noi privim după acest semn.

Să privim la starea de atunci a Sodomei. Vedeți, lumea decăzuse în starea sodomită.

Nu demult, un regizor de cinema a turnat un film pe care l-am văzut și eu și care se numea „Sodoma.” Dacă aveți posibilitatea, ar fi bine să-l vedeți și voi. Este cu certitudine un tablou bun pentru Statele Unite de astăzi. Hollywood a redat exact, același fel de îmbrăcăminte și toate celelalte lucruri așa cum le-au făcut ei atunci: chefuri mari cu beții și toate celelalte, un cult al așa zișilor oameni religioși.

Observați! Sodoma a avut un martor, pe Lot, care era nepotul lui Avraam. Avraam și grupul lui nu s-au dus jos în Sodoma. El avea cu sine un grup destul de mare ca să poată învinge o duzină de împărați și armatele lor. Biblia spune că într-o zi, Avraam stătea sub un stejar și totul mergea pe dos în viața sa. Nimeni nu voia să mai aibă legătură cu el, dar cu toate acestea el se ținea tare de făgăduința primită.

Acum aș vrea să fiți atenți înainte de a încheia! În timp ce stătea sub copac, au venit trei bărbați. Doi dintre ei s-au dus jos în Sodoma, unde au predicat Evanghelia ca să iasă afară Lot. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”). Dar Unul a rămas cu Avraam. Acela era Dumnezeu Însuși, în timp ce ceilalți doi erau Îngeri mesageri. Ei nu au făcut nici o minune în Sodoma, ci i-au lovit pe locuitorii ei cu orbire. Predicarea Evangheliei îi lovește întotdeauna cu orbire pe necredincioși.

Priviții cum era rânduit totul în ziua acela. Acolo exista o biserică nominală. Așa cum am spus aseară, Dumnezeu Se face cunoscut întotdeauna în „trei.” Astfel,

acolo existau trei feluri de oameni: sodomiții, lotiții și avraamiții, iar dacă privim lumea, în seara aceasta este în aceeași poziție.

Pot să vă spun ceva? Avraam L-a numit pe Bărbatul cu care vorbea, „Elohim”, ceea ce în ebraică înseamnă „Cel Atotputernic, Cel veșnic, Cel ce există prin Sine Însuși,” Dumnezeu Însuși. În Geneza 1.1 scrie că „La început, Dumnezeu a făcut...” Dacă luați textul ebraic, acolo scrie: „La început, Elohim a făcut cerurile și pământul.”

Și aici, în Geneza 18, Avraam Îl numește pe acest Bărbat, Elohim. De ce L-a numit așa? Pentru că Bărbatul acela, care S-a așezat cu el la masă și a mâncat carne de vițel și a băut lapte, era Dumnezeu în trup omenesc; era Dumnezeu Însuși și a dispărut chiar din fața lui Avraam.

Dar El i-a dat un semn. Vă rog să fiți atenți! Semnul acela a fost că El S-a întors cu spatele spre cortul în care era Sara. Amintiți-vă că cu câteva zile în urmă, Avraam se numea încă Avram, iar Sara se numea Sarai. „S-a-r-a-i” a devenit „S-a-r-a”, iar „A-v-r-a-m” a devenit „A-v-r-a-a-m”, ceea ce înseamnă „Părintele popoarelor.”

Acum priviți foarte atenți aici, și vom vedea așezarea ceasului în care trăim acum, așa cum ne-a spus Isus. Noi am văzut că toate celelalte lucruri sunt corecte, dar acum să privim la ceea ce trebuie să vadă Sămânța împărătească.

Bărbatul acela a zis: „Avraame, unde este nevasta ta, Sara?”

„Ea este în cortul de la spatele Tău”, a răspuns el.

El nu i-a văzut niciodată. De unde știa El că numele lui era Avraam? De unde știa că numele ei era Sara? „Avraame, unde este nevasta ta, Sara?” „Ea este în cortul de la spatele Tău.” El a zis: „Eu...” „Eu” este pronume personal. „Eu te voi vizita

conform promisiunii Mele și nevasta ta va avea un copil. Tu te-ai încrezut în Mine, de aceea, o voi împlini.”

Sara era în cort și trăgea cu urechea la ceea ce se discuta afară, așa că atunci când a auzit ce spune Bărbatul acela, a râs în sinea ei și a zis: „Eu, o femeie bătrână, să am plăcere cu domnul meu? Și el este bătrân, are aproape o sută de ani. Păi, aceasta nu s-a mai întâmplat de mulți ani!”

Bărbatul care stătea acolo în trup omenesc, mânca și bea ca un om obișnuit. El avea îmbrăcămintea și picioarele prăfuite, așa că Avraam s-a grăbit să-l spele picioarele. Acela era Dumnezeu Însuși, și El S-a întors spre Avraam și i-a zis: „De ce a râs Sara, în cortul din spate și a spus aceasta?” El putea discerne gândurile Sarei, care era în cortul de la spatele Lui. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”).

Ce semn a arătat Sămânța Împărătească a lui Avraam, Fiul omului, când a venit pe pământ? Într-o zi, Andrei l-a adus pe Simon la Isus, iar El i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Vedeți? Aceste cuvinte au fost suficiente ca Petru să devină credincios. Apoi, Filip s-a dus, l-a găsit pe Natanael și i-a zis: „*Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.*”

Poate Natanael i-a răspuns: „Un moment. Poate ieși ceva bun din fanatismul acela?”

„*Vino și vezi!*”, i-a răspuns Filip. Astfel, când Filip și Natanael au ajuns în prezența lui Isus, El l-a privit și i-a zis: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclenie.*”

„*De unde mă cunoști, Rabi?*”

„*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.*”

„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”

Într-o altă zi, o femeie imorală s-a dus să scoată apă din fântână. Aici avem o lecție mică, un tablou interesant. Isus i-a trimis pe ucenici să cumpere mâncare, iar El a rămas la fântână. Și când a venit femeia aceea să scoată apă, El a intrat în vorbă cu ea și i-a zis:

„Dă-Mi să beau, femeie!”

Dar ea l-a răspuns: „Nu este normal să spui aceasta. Noi avem segregatie aici. Voi iudeii, nu aveți nici o legătură cu noi și noi nu avem nici o legătură cu voi.”

Atunci El i-a zis: *„Femeie, dacă ai fi știut Cine este Cel care vorbește cu tine, tu Mi-ai cere să-ți dau să bei, iar Eu ți-aș da apă ca să nu mai vii aici să scoți.”*

El a aflat care era starea ei, ceea ce era și atunci i-a zis: *„Du-te, ia-ți bărbatul și vino aici!”*

„Nu am bărbat”, a răspuns ea.

„Aici ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci, și acela cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.”

„Domnule, văd că ești profet. Noi știm că atunci când vine Mesia, El ne va arăta aceste lucruri.” (Fratele Branham bate de patru ori în amvon).

Și Isus a zis: „Eu sunt Acela.”

Atunci ea a alergat în oraș și a zis: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?” (vezi Ioan 4.1-29).

Priviți, El a făcut aceasta în fața iudeilor și a samaritenilor, dar niciodată în fața neamurilor. De ce? Pentru că în vremea aceea noi eram păgâni, ne închinam la idoli. Noi nu așteptam nici un Mesia.

El Se arată numai la cei care-L așteaptă, și noi ar trebui să-L așteptăm. Dar cei care pretindeau că-L așteaptă, biserica însăși, când au văzut lucrările Lui, au spus: „El este un drac, un vrăjitor, un Beelzebul.”

Atunci Isus le-a spus că păcatul acela le va fi iertat, pentru că El nu murise încă, *„dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face același lucru, iar dacă spuneți un singur lucru împotriva Lui, nu vi se va ierta niciodată.”* Acea zi este astăzi, când trebuie să se împlinescă fiecare Cuvânt. „Cine va spune un singur cuvânt împotriva Lui, nu va fi iertat niciodată, nici în lumea aceasta, nici în lumea care va veni.”

El este Sămânța împărătească a lui Avraam. Avraam L-a recunoscut atunci când l-a vizitat în chipul unui Bărbat, iar astăzi El vine din nou, pentru a dovedi că este același Dumnezeu care a făgăduit același lucru pentru ziua aceasta. *„Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi la venirea Fiului omului, când El Se descoperă ca Fiu al omului.”* Amin. Astăzi este ziua când se împlinește această Scriptură!

Priviți starea în care suntem astăzi! Priviți starea bisericii în care Fiul lui Dumnezeu... Priviți la ziua posomorâtă! Priviți la toate profețiile! Dacă totul corespunde cu zilele Sodomei, înseamnă că trebuie să vină și cei trei vizitatori, este adevărat?

Acolo au venit trei vizitatori deosebiți, care au coborât din cer. Cred că sunteți de acord cu aceasta. Erau trei, iar Unul dintre ei a rămas cu Avraam, în timp ce ceilalți doi s-au dus în Sodoma. Este adevărat? („Amin”). Numele lui Avram a fost

schimbat în Avraam, este adevărat? („Amin”). Istoria nu a relatat niciodată, în toată Istoria bisericii, că lumea ar fi avut un evanghelist al cărui nume să se termine cu „ham”, până în timpul acesta: Billy Gra**ham**. Este adevărat? („Amin”). „G-r-a-h-a-m” are șase litere, dar „A-b-r-a-h-a-m” are șapte litere. „Graham” are șase litere, numărul lumii, al omului.

Vedeți, Dumnezeu trimite și astăzi mesagerii Săi din cer.

Mai există pe pământ vreun bărbat care să predice atât de clar pocăința ca Billy Graham? A existat un om care să fi avut un asemenea efect asupra oamenilor, ca Billy Graham? Niciodată nu a existat un bărbat atât de recunoscut pe plan internațional, cum a fost recunoscut el. Aici în SUA a fost Billy Sunday și alții, dar Billy Graham este cunoscut în toată lumea. Vedeți de unde îi cheamă el afară? Din Sodoma, alături de el fiind și pentecostalii lui Oral Roberts.

Dar cum este cu grupul ales? Ce semn trebuie să vadă ei? Ce trebuie să aibă? Aleluia! *„În timpul serii va fi Lumină.”* Astăzi această Scriptură este împlinită. (Adunarea se bucură). Astăzi promisiunea lui Dumnezeu este împlinită. Noi știm că acesta este adevărul. În seara aceasta, El este aici așa cum a fost atunci acolo.

Cu un timp în urmă, eu v-am spus că dacă cineva predică adevărul Evangheliei, Dumnezeu este dator să legitimizeze acest lucru. Este adevărat? („Amin”). Dacă este așa, lăsați ca Dumnezeu care a scris Cuvântul, care a dat profeția și care este Dumnezeul Cuvântului, să vină și să dovedească faptul că este încă același Dumnezeu.

Noi știm că Elisei l-a urmat peste tot pe Ilie și i-a zis: *„Vreau o dublă măsură.”* Și mantaua care a fost peste Ilie a căzut peste Elisei. Apoi, s-a dus la râu, a făcut mantaua sul și a lovit apa cu ea zicând: *„Unde este Dumnezeul lui Ilie?”* Și același lucru care s-a întâmplat pentru Ilie s-a întâmplat și pentru Elisei.

Aceeași Evanghelie, aceeași Putere și același Fiu al omului care a fost ieri, este și astăzi și va fi în veci. Evrei 13.8. Credeți aceasta? („Amin”). Atunci vreau să vă spun că eu nu sunt El, dar El este aici. („Amin”). Noi suntem numai un purtător.

Unii dintre voi, care sunteți bolnavi și suferinzi și care știți că nu vă cunosc, lăsați totul în seama lui Dumnezeu, și nădăjduiesc să pot să mă smeresc suficient. Rugați-vă și cereți-I lui Dumnezeu cu credință.

Din câte știu, în seara aceasta nu s-au împărțit numere de rugăciune, deoarece noi avem la biserică adunări de rugăciune în care ne rugăm pentru vindecarea bolnavilor. Cei care știți că nu vă cunosc, rugați-vă! Aș vrea ca cei ce sunteți din Jeffersonville să nu veniți în rând, ci doar cei din alte părți, ca să vedeți dacă Dumnezeu mai descoperă și astăzi, dacă El este încă Același ieri, azi și în veci!

Faceți și voi ca micuța femeie. El a trecut pe acolo, iar ea a zis: „Eu Îl cred pe Omul acesta.” Ea avea o scurgere de sânge și a zis: „Cred că dacă pot atinge poala hainei Lui, voi fi vindecată.” Este adevărat? Astfel, în ziua aceea Scriptura a fost împlinită din pricina credinței ei. „El i-a tămăduit pe cei cu inima zdrobită, și i-a vindecat pe bolnavi și pe ologi.” După ce s-a atins de colțul hainei Lui, femeia s-a îndepărtat și s-a așezat undeva, dar El S-a întors și a întrebat: „*Cine M-a atins?*”

Cum a putut să știe El cine L-a atins în aglomerația aceea de oameni? Poate în jurul Lui erau de treizeci de ori mai mulți oameni ca aici, poate au fost mii de oameni. Și cu toate acestea, El a zis: „*Cine M-a atins?*” El nu a spus aceasta doar așa, ci pentru că era adevărat. „*Cine M-a atins?*” Apoi S-a întors și a văzut-o pe femeia aceea care stătea acolo deoparte, i-a spus despre scurgerea ei de sânge și că a fost vindecată. Acesta este Isus ieri, dar El este același și astăzi. Credeți aceasta?

Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Tu ai o durere care te supără în partea laterală. Așa este. Pentru aceasta te rogi chiar acum. Ne cunoaștem? Nu. Noi suntem străini unul pentru celălalt. Dacă este adevărat, ridică-te în picioare.

Este vorba de bărbatul acela tânăr din colț. Tu ai și o durere de gât și te rogi și pentru aceasta. Tu ești foarte nervos din pricina unei probleme și trebuie să pleci din adunare pentru că ești predicator și ai ceva angajamente de care trebuie să te ocupi. Crezi că Dumnezeu știe cine ești? Ești reverendul Smith. Poți să pleci bucuros și să fii vindecat. Isus Hristos te-a făcut sănătos. Du-te la adunarea ta și vei vedea că gâtul nu îți va mai face probleme. Pe cine a atins el?

Bărbatul acela din spate are o tumoare pe plămânul stâng. El nu este de aici și a lucrat într-o mină. Așa este. Eu nu te cunosc, este adevărat? Dacă este așa, fă un semn cu mâna. Tumoarea este plămânul stâng și trebuie să te operezi chiar acum, așa-i? Tu nu ești de aici, ci vii din Virginia. Crezi că Dumnezeu știe cine ești? Domnule Mitchell, du-te acasă și fii vindecat. Isus Hristos te face sănătos. Întrebați-l pe bărbatul acesta, eu nu l-am văzut niciodată în viața mea. El stă acolo și se roagă. *„Astăzi s-a împlinit această Scriptura.”*

(Fratele Branham se întoarce cu spatele spre adunare).

Chiar aici în spate, înapoia mea, stă o femeie. Ea stă la fel ca și Sara care era în cort și se roagă pentru fiica ei. Ridică-te. Fiica ta nu este aici; ea este departe. Tu ești la fel ca femeia care a venit la Isus pentru că fiica ei era chinuită rău de un drac. Fiica ta nu este aici, și este chinuită rău de un demon. Tu ești din Carolina de Nord, este adevărat? Doamnă Orders, poți pleca acasă. Dacă vei crede din toată inima, o vei găsi vindecată, ca pe fiica femeii din Biblie.

Astăzi această Scriptură este împlinită; Semnul Sodomei; semnul seminței împărătești; semnul bisericii naturale. Astăzi această Scriptură este împlinită în mijlocul vostru. Credeți aceasta? („Amin”).

Îl veți primi chiar acum ca Salvatorul și Vindecătorul vostru? Ridicați-vă în picioare și spuneți simplu: „Primesc vindecarea și Îl primesc pe El ca Salvatorul și Împăratul meu.” Ridicați-vă toți în picioare.

Ascultați prieteni! „Astăzi!” După ce a citit din Scriptură, El a înapoiat-o preotului, și în timp ce toți ochii erau ațintiți asupra Lui, a spus: „Astăzi această Scriptură este împlinită.”

Eu am citit Scriptura și am adus o duzină de dovezi că trăim în zilele din urmă, în generația care va vedea revenirea lui Isus Hristos pe pământ. Și în seara aceasta vă spun din nou: „Astăzi această Scriptură este împlinită sub ochii voștri!”

Voi, cei din Tucson, California, New York, sau oriunde sunteți legați prin transmisia telefonică, vreau să știți că „Astăzi această Scriptură este împlinită înaintea ochilor voștri.”

Să fim bucuroși și să ne veselim, căci Nunta Mielului este aproape și Ea, Mireasa Lui s-a pregătit.

Să ridicăm mâinile și să-I dăm slavă împreună. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Amin. (Adunarea continuă să se bucure și să-L laude pe Dumnezeu).

- Amin -